

1859—60, som følger paa de tidligere omtalte, kom der Theatret 12,500 Rb. mindre tilgode, end det 50,000 Rb. store aarlige Tilskud, men dog holdt Balancen sig temmelig godt, idet Aaret opgjordes med en Underbalance af kun 10,162 Rb., altsaa en Fremgang af et Par tusinde Daler. Ogsaa i det følgende Aar, 1860—61, holdt Balancen sig ret godt, da Regnskabet opgjordes med en Underbalance af 6,840 Rb., altsaa igjen en Fremgang af 3,300 Rb., men det sidste Regnskab, det for Finantsaaret 1861—62, viser igjen en Underbalance af 15,153 Rb.; der er altsaa her en Tilbagegang af 8,000 Rb. eller lidt over; saaledes er Theatrets finantsielle Stilling. Nu er det fra Rigsdagens Side gjort gjældende, da man i 1856—57 handlede om, at Theatret skulde have et fast Tilskud, at Theatret skulde lade sig nøie dermed, hvilket ogsaa blev bestemt udtalt, og stiller man sig paa dette Standpunkt, saa er det berettiget, at Rigsdagen siger, at Theatret ikke skal have Mere; men der er en Omstændighed, som jeg vil tillade mig at foreholde de ærede Herrer, hvorved det forekommer mig, at Rigsdagen selv har gjort Brud paa den een Gang sluttede Overenskomst, det er Loven af 30te Decbr. 1858. Efter de Budget-Forhold, som i 1856—57 bleve vedtagne, skulde Theatret, uden at gjøre Noget Rede derfor, have fuldstændig Naadighed over, hvad det vilde anvende sine Indtægter til; kun at der blev sat et Maximum for de Gager, som kunde give Pensionsberettigelse; men ved denne Lovs § 2 bestemtes det, at paa samme Maade som med det Sædtillæg, som gives de i denne Lov omhandlede Embedsmænd „bliver ogsaa at foreholde med Hensyn til det kongelige Theaters og Kapels Embedsmænd“, endvidere hedder det: „ligesom der til det ved disse Instituter ansatte, ikke pensionsberettigede Personale kan gives et tilsvarende Tillæg“; den Bestemmelse, at der kan gives et tilsvarende Tillæg, behøves slet ikke, Theatret havde efter det eengang vedtagne Budget fuldstændig Frihed til at give disse Tillæg; Udtrykkene blive derfor at forstaae saaledes, at der skal gives Sædtillæg. I ethvert Tilfælde er det klart, at det ved denne Bestemmelse gjordes mere vanskeligt for Theatrets Bestyrelse at staae imod Forbringere, end det

havde været tidligere. Det hedder i Slutningen af Paragrafen: „De hertil medgaaende Beløb afholdes af Theatrets Reservecfond“ (Hør!) Ja, det er ganske rigtigt! Jeg skal strax komme til at omtale det. Det hedder nemlig videre: „Dog kan, forsaavidt fornødent gjøres, af Kongerigets Finanser hertil tilskydes et Beløb af indtil 15,000 Rb.“ (G. Winther: For eet Finantsaar!) „Af Kongerigets Finanser“ staaer der i Loven og Intet videre. Der paa lægges altsaa ved denne Bestemmelse Theatrets Reservecfond en Byrde, og jeg vil bede de ærede Medlemmer, som synes at lægge Vægt paa disse Udtryk, at bemærke, at Reservecfondens Indtægter efter de vedtagne Regler staae til Naadighed for Theatret, idet det aarlige Overskud skal opføres paa Reservecfonden. Altsaa er der virkelig ved denne Lov paalagt Theatret en Udgift, som det ikke ved de oprindelig vedtagne Bestemmelser, nemlig i Budgettet 1856—57, havde. Man kan maaskee senere komme til at ophæve den Bestemmelse og give Theatret dens tidligere Frihed tilbage; men saalænge den Bestemmelse staaer ved Magt (thi den er senere gjentagen), og saalænge Theatrets Bestyrelse deels er bunden, deels er underkastet et stærkt Tryk, finder jeg det rigtigt, at Rigsdagen overtager de Udgifter, som deraf flyde. Jeg skal derfor stemme for, at de 10,000 Rb. blive staaende.

A. Sage: Det maa være mig tilladt at fremsføre mine Grunde, hvorfor jeg har været med at foreslaae, at de 1,500 Rb., der forlanges til Dækning af Udgiften i Anledning af en geistlig Visitators Sendelse til Grønland, nægtes; det er en Selvsølge, at den høitærede Minister har en stærk Tro paa, at denne Sendelse vil være et rigtigt Foretagende, men da jeg nu har en stærk Tro paa, at det er urigtigt, kan jeg ikke stemme for, at denne Sum anvendes dertil. Sagen vilde have foreligget noget anderledes, dersom det havde været Sjællands Biskop, der skulde reise til Grønland, hvilket, som den ærede Minister har hittret, var paatænkt, hvis Afstanden ikke havde været saa stor, og den vilde fremdeles have ligget anderledes for, dersom Grønland i det Hele blev lagt ind under Sjællands Stift og Monopolhandelen hævet; da vilde det være rimeligt, at